

kan ikke være voksne, for det er jo i strid med konventionerne, men skal det så være en anden ung, som har nogle andre, men også meget massive problemer?

Som skrevet står: Når to blinde tager hinanden i hånden, falder de begge to i grøften, og frisk vin på gamle sække gør heller ikke tingene bedre. Det skulle fru Line Barfod måske læse. Men giv mig i hvert fald nogle praktiske svar, så jeg kan se, hvad det egentlig er, fru Line Barfod i virkeligheden ønsker af os andre i denne situation. Som fru Line Barfod selv har været inde på, er det meget ekstremt, hvis en 15-18-årig overhovedet havner i fængselsvæsenet og yderligere kommer i isolation, men hvad er det helt præcist, fru Line Barfod mener, det offentlige skal tilbyde, hvis vi forudsætter, at den pågældende ikke må genere andre?

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvis der er et menneske, der slet ikke kan tåle at se andre uden at begynde at slå dem, vil jeg sige, at så er vi nok ovre i psykiatrien. Så burde vedkommende nok høre til i det psykiatriske system.

Eftersom vi grundlæggende mener, at de 15-18-årige ikke hører hjemme i fængslerne, mener jeg faktisk, at det, der skal til, er, at vi lægger noget mere pres og nogle flere ressourcer over på det sociale system og det psykiatriske system og sikrer, at der er nogle her, der kan tage sig af de unge. Der er jo indimellem sociale institutioner, som godt kan tage sig af nogle af dem, men det koster.

Ideen er, at hvis man bruger ressourcerne her og ansætter de nødvendige pædagoger, og hvem der ellers skal til for at tage sig af dem, kan man også nogle gange få dem rettet op, så de lærer at lade være med at slå på andre og kommer ud af deres kriminalitet. Det er det, jeg mener vi skal overveje: Skulle vi ikke bruge ressourcerne her i stedet for at isolere de unge i fængslerne med risiko for, at de så får det endnu værre?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg forstår ikke helt argumentationen, for hvis de er ovre i psykiatrien, er de ovre i et system, hvor man forlanger, at de skal have ret til enrum. Det er derfor, jeg ikke kan få tingene til at passe. Jeg er meget opmærksom på, hr. for-

mand, at nu er det mig, der begynder at stille spørgsmål til ordføreren, men det er sådan set også en fejl, at det ikke foregår på den måde, når det er et oppositionsforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er fint med en debat, og det er vel også det, vi gerne ville opnå.

Jeg er godt klar over, at der også i psykiatrien er mulighed for at bruge magt, ligesom der er i det sociale system: Vi havde jo forleden sagen med den dreng, der fik tape for munden. Men pointen er, at når man er i fængsel, er der i forvejen ganske mange indskrænkninger, og vi ved, at isolationsfængsel giver påvirkninger, som kan betyde, at folk bliver nedbrudt. Derfor mener jeg altså, at vi slet ikke skal bruge det over for dem, der er under 18 år, fordi det kan medføre endnu større påvirkninger, end hvis man er voksen.

Jeg mener, vi må prøve at finde nogle andre løsninger i andre systemer. Fordi man er i psykiatrien, behøver man jo ikke at blive anbragt i enrum. Her kan man godt være sammen med andre, der kan f.eks. være nogle plejere og andre, der tager sig af en.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes alligevel, fru Line Barfod måske er lidt på skred væk fra det, jeg vil tillade mig at kalde sund fornuft, så jeg tror, at i udvalget vil jeg forsøge at overbevise fru Line Barfod om, at den kategoriske regel, som fru Line Barfod gerne vil have, duer altså ikke.

Det, jeg oprindeligt ville have konkluderet, vil jeg så konkludere nu, nemlig at vi kan ikke stemme for fru Line Barfods forslag. Men lad os diskutere det videre i Retsudvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Foranlediget af den hidtidige debat er det måske indledningsvis værd at understrege, at med den ændring af straffuldbyrdelsesloven, som fandt sted i juli 2001, blev det muligt for indsatte at få prøvet eksempelvis en afgørelse om isolation ved domstolene. På den måde mener vi faktisk, at den tidligere SR-regering fik skabt klarhed og fastsat præcise regler for, inden for hvilken tidsfrist indsatte kan indbringe en afgørelse om en